

plunre Vandet, og medens vi her staa og tale om forhøjede Officerslønninger, give sig til at tale om kommunal Valgret osv. Men noget bestemt sagde den højtærede Konseilspræsident jo slet ikke om alle de Ting, han fremdrog, men derimod sagde han adskillige Ting, som vare urigtige. Jeg skal tillade mig at paavise nogle af disse Urigtigheder. Den højtærede Konseilspræsident sagde om den kommunale Valgret, at naar man oppe fra Landstingets Side havde forlangt en Lejlighed til at appellere til de almindelige Vælgere angaaende denne Sag, var det ikke urimeligt at imødekomme dette Krav. Dette skulde være en Undskyldning for, at denne Sag fuldstændig forsømmes i denne Rigsdagssamling. Men det er ikke rigtigt, hvad den højtærede Konseilspræsident der anfører. Det, som de frikonservatives Fører har udtalt i denne Sag, var ingenlunde at appellere til den almindelige Valgret angaaende denne Sag, det skulde den højtærede Konseilspræsident høre op med at sige. Jeg har haft Lejlighed til at gendrive denne Urigtighed en Gang tidligere, saa den højtærede Konseilspræsident kan ikke være ganske i god Tro, naar han debiterer denne Urigtighed. Det, som de frikonservatives Fører i Landstinget har sagt, er, at han ønsker ikke denne Sag fremmet paa denne Side af Valgene, men hvis han skulde have appelleret til den almindelige Valgret, skulde han have tilføjet: Men hvis Folketingsvalgene give et absolut Flertal eller dog et stort Flertal eller blot Flertal for Gennemførelse af den almindelige kommunale Valgret, saa vil jeg bøje mig, saa vil jeg give efter, saa skal der ikke fra min Side mere være nogen Modstand mod Gennemførelsen af Forslaget om den almindelige Valgret! Men dette har de frikonservatives Fører ikke sagt, det er et ganske urigtigt Referat, den højtærede Konseilspræsident har givet af de frikonservatives Førers Udtalelser. Disse gaa ingenlunde ud paa at sige, at han og hans Parti ville standse Modstanden mod Gennemførelsen af den almindelige kommunale Valgret, hvis den almindelige Vælgerklasse ved Folketingsvalgene skulde udtale sig til Fordel for den. Nej, hans Modstand imod den vil blive fortsat, han indapperer ikke denne Sag for de

almindelige Vælgeres Domstol, han vil ikke høje sig for Folketingsvælgerens Afgørelse af denne Sag, men tværtimod fortsætte sin Modstand ogsaa efter det kommende Folketingsvalg, selv om det skulde give det Resultat, som vi haabe, at der skulde blive et Flertal her i Tinget for den almindelige kommunale Valgret.

Men, sagde den højtærede Konseilspræsident, for at gennemføre denne Sag skulde Venstre ogsaa staa samlet, men nu er der en lille Gruppe, der falder os i Ryggen og svækker vor Evne til at arbejde for Gennemførelsen af den almindelige kommunale Valgret. Hvis der fra den højtærede Konseilspræsidents og det af ham ledede Ministeriums Side, og hvis der af det Ministerium, for hvilket der er et Flertal, det lille bitte Flertal, der endnu i denne Samling slutter sig om dette Ministerium, virkelig arbejdedes for at gennemføre den almindelige kommunale Valgret, skulde Ministeriet og dets Parti i Sandhed faa al mulig Støtte fra det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, derom kan der ingen Tvivl være. Det er en aldeles urigtig Fremstilling, at vi skulde ville svække Arbejdet for den almindelige kommunale Valgret. Det ville vi saa langt fra, at vi tværtimod af al vor Iver ville arbejde for den. Og en af Grundene til, at vi ville forsøge paa at slaa Flertallet fra de Herrer ved det kommende Valg, er den, at vi tro ikke paa, at de Herrer virkelig ville arbejde for den almindelige Valgret, naar det kommer til Stykket, det tro vi slet ikke paa, vi tvivle meget om, at det er de Herrer alvorlige Mening at søge almindelig kommunal Valgret gennemført ved alle de Midler, der staa til deres Raadighed. Thi hvis det var deres Villie, hvorfor i Alverden lægge de saa ikke Spor af Kraft i Arbejdet for denne Sag i denne Rigsdagssamling? Hvorfor

Formanden: Da det ærede Medlem i sit Foredrag i Gaar bragte den almindelige Valgret ind i Forhandlingen, kunde jeg ikke afskære Ministeren fra at give Tilsvaret, men jeg vil anse det for heldigt at lade denne Sag og andre uvedkommende Sager ligge, indtil de komme for, og holde os til det, der her ligger for.